

25 ΜΑΪΟΥ 1952 ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Εφέτος 25 Μαΐου συμπληρώνονται 50 χρόνια, μιάς αιώνας, (1952-2002) από την ιστορική ημέρα των εγκαίνιων του αμαξοδρόμου Δομνίστας-Νεχωρίου.

Με την ευκαιρία αυτή ένας παρειαυρεθείς στα εγκαίνια, νεαρός τότε, θυμάται τώρα.

Το γεγονός των εγκαίνιων του δρόμου, που για την εποχή έπαιρνε μυθικές διαστάσεις, ήταν μεγαλειώδες. Δεν ήταν ότι το έργο θα έκανε τη ζωή των κατοίκων πιο άνετη, πιο ανθρώπινη, δεν ήταν μόνο η εκπλήρωση προσδοκιών και ονείρων, που άρχισαν το 1936, ήταν κυρίως ότι το έργο αυτό είχε τη σφραγίδα του μενελαιού του Νεχωρίτη-κου πνεύματος, της ομοψυχίας και της αποφασιστικότητας. Ήταν έργο στο οποίο είχαν μερίδιο όλοι οι απανταχού Νεχωρίτες. Οι ντόπιοι μισοεμπόλεμοι έδωσαν και την τελευταία τους δύναμη με προσωπική εργασία. Ο δρόμος ποτίστηκε με άφθονο ιδρώτα, αλλά και με αίμα για να υλοποιηθεί. Οι ξενιτεμένοι μας έδωσαν, οι περισσότεροι από το υστέρημά τους, για να αντιμετωπισθούν οι μεγάλες δαπάνες της θρυλικής Μπουλτόζας με τον αξίο και ακούραστο χειριστή της, το Μητσο Μιχαλίτη, να ανοίξει το δρόμο και να μπει θριαμβευτικά στη πλατεία του Χωριού.

Η ακράδαντη θέληση των Νεχωριτών να κρατηθούν στον τόπο τους και να τον κάνουν πιο άνετο και πιο φιλικό έφερε αποτέλεσμα. Δύσκολα μπορεί να περιγραφεί η ατμόσφαιρα που επικρατούσε στους κατοίκους όλων των ηλικιών λίγο πριν φτάσει ο δρόμος στην πλατεία του χωριού. Όλοι ζούσαν με την

προσμονή να αναφωνήσουν, «επί τέλους».

Το αυτοκίνητο ήρθε και η ζωή στο χωριό άλλαξε, βελτιώθηκε. Όμως δυσκολίες υπήρχαν και μάλιστα πολλές. Ο χωματόδρομος με τις βροχές γινόταν αδιάβατος και τα ρέματα έκλειναν. Έπρεπε να

προσμονή να αναφωνήσουν, «επί τέλους».

γίνουν πολλά ακόμα (τεχνικά έργα, γέφυρες και τέλος η πολυπόθητη ασφαλτός). Ο αγώνας δεν είχε τελειώσει, συνεχίζονταν. Στο φύλλο 52 της εφημερίδας μας Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ (Ιούλιος-Ιούλιος 1992) υπάρχει εκτενής αναφορά στο ιστορικό γεγονός των εγκαίνιων του δρόμου με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 40 χρόνων από τον π. μ. (Παντελή Μέρμηγκα). Ο π. μ. στο εκτενές ρεπορτάζ του καταλήγει: «Τώρα πληροφορούμαστε πως το ΥΠΕΧΩΔΕ παράλληλα με το μεγάλο έργο, που πρόκειται να γίνει στην περιοχή, το φράγμα του Φιδαρη, ενέκρινε πίστωση 260 εκατομμυρίων για τη βελτίωση του δρόμου Ψηλό-Σταυρού-Αγίου Δημητρίου. Ίσως να ήρθε η ώρα! Ίσως για χάρη του βασιλικού (την ύδρευση της πρωτεύουσας), να πιστωθεί κι η γλάστρα (να γίνει και ο δρόμος Ναύπακτος - Ψηλός Σταυρός). Ας το ελπίσουμε ετούτη τη φορά».

Το ελπίσαμε και αυτή τη φορά δικαιωθήκαμε. Από το 1992 άρχισε μια σοβαρή προσπάθεια από το κράτος και από τη μεριά μας για αυτόν τον πολυπόθητο δρόμο. Να μπορούμε να κυκλοφορούμε σε ασφαλτό και προς Ψηλό Σταυρό-Καρπενήσι και προς Λιόλιο-Ναύπακτο. Δέκα χρόνια ακριβώς μετά την ευχέλπιδα του Παντελή το όνειρο πραγματοποιείται, η γλά-

στρα ποτίστηκε. Το καλοκαίρι του 2001 ασφαλτοστρώθηκε το τελευταίο κομμάτι Φράγμα-Λιμσά και εφέτος, το 2002, έγινε το γέφυρο στο Βαμβάκια και Καλαμίτη.

Στα 10 τελευταία χρόνια μπορεί να μη χρειάστηκε η προσωπική χειρωνακτική εργασία των κατοίκων ή χρηματική ενίσχυση, όπως παλιά, αλλά χρειάστηκαν ενέργειες, ενδιαφέρον, τρεχάματα, παραστάσεις, τηλεφωνήματα και παρακλησεις. Αρκετοί άνθρωποι έτρεξαν, βοήθησαν και έφεραν αποτέλεσμα. Έτσι στην εφετινή πενήνταστή επέτειο από την πρώτη φορά που ήρθε στο χωριό αυτοκίνητο έχουμε και την ολοκλήρωση του δρόμου Ναύπακτος-Λιόλιο-Φράγμα Ευήνου-Νεχωρίου-Αράχθας-Ψηλός Σταυρός-Καρπενήσι. Για την ιστορία να πούμε ότι, αν δεν γινόταν το φράγμα του Ευήνου, δεν θα βλέπαμε δρόμο ούτε με κιάλια! Αυτό δε μείνουν φυσικά την αξία του έργου.

Τα εγκαίνια του δρόμου το 1952 για τον υπογράφοντα είχαν ιδιαίτερη σημασία. Η επιθυμία μου να βρεθώ στα εγκαίνια ήταν μεγάλη, αλλά υπήρχαν δυο δυσκολίες. Η μία η απόσταση. Από τη Σίμου μέχρι το χωριό έπρεπε να συνεχίσω ποδοδρόμο (10 ώρες για το χωριό και 10 η επιστροφή μέσα σε 3 ημέρες). Αυτό το αποφάσισα με την ανιμελιά και την ελαφρότητα της νιότης. Το δεύτερο ήταν τα μαθήματα. Πήγαυα στην τελευταία τάξη του Γυμνασίου (εξετασίου, για να συνεννοούμαστε με τους νεότερους) και δεν ήθελα να απουσιάσω αυθαίρετως. Γυμνασάρχης μου ο αξιωματικός Πάνος Παπαχρήστος, σφοδρός δάσκαλος, αλλά και λίγο δύσκολος άνθρωπος. Είχα το θάρρος μαζί του, επειδή ή-

(Συνέχεια στην 4η σελίδα)

Εργα στο χωριό

• Άρχισαν οι εργασίες κατασκευής γέφυρας στον Καλαμίτη, στη θέση Λιμσά.

• Κατασκευάστηκε τοίχος στο τμήμα του δρόμου που έχει κατολισθήσει, κάτω από το μαγαζί Φούρμα.

• Ο δρόμος Αι-Γιάννη - Ζαρκάδα, ταμπεντοστρώθηκε μέχρι του Κώσταλου και με νέα διανομή έφτασε μέχρι τα Τσελέικα.

• Οι εργασίες που θα γίνονταν στην Πιπιά Αρκουδόμερα καθυστερούν, γιατί λόγω των βροχοπτώσεων η μολτόζα δεν μπορεί να φθάσει ως την πηγή. Εντός του Ιουλίου ελπίζουμε να τελειώσει το έργο.

• Αντικαταστάθηκαν οι σωλίνες της πηγής Πουρί.

• Ταμπεντοστρώθηκε το τμήμα Σπενού - Σχολείο (στις Μαγνάνες).

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΜΑΘΗΤΩΝ

Με αφορμή το νέο κανονισμό του Υπουργείου Παιδείας, που αφορά στη συμπεριφορά και εμφάνιση των μαθητών, αναδημοσιεύουμε από την εφημερίδα «Η ΠΥΛΗΝΗ» και από το σημείωμα του Γιώργου Παπαθανασίου «ΙΣΤΟΡΙΟΔΙΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ». Γυμνασιακά: Τον Εξωσχολικό και Εσωσχολικό Κανονισμό του Γυμνασίου Ναυπλίου του έτους 1949, για να συγκρίνει κανείς τα ήθη εκείνης της εποχής με τα σημερινά:

«Α' ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

1. Προς τους Καθηγητές οφείλουν σεβασμό, αγάπη και υπακοή ως εις πνευματικούς γονείς.

2. Προς τους συμμαθητές των οφείλουν να δεικνύουν αγάπη, εκτίμηση και αλληλεγγύη ως εις αδελφούς.

3. Προς το υπηρετικόν προσωπικόν οφείλουν να δεικνύουν σεβασμόν προθυμίαν και κατανόησιν ως εις προστάτες. Κατά την είσοδον αι μαθήτριά να προηγούνται των μαθητών και αθρούντως να εισέρχονται... και να προσέχουν προς αποφυγήν πάσης βλάβης ή φθοράς του κυρίου, ήτις θα αποκαθίσταται αμέσως υπό του προδεσφύοντος ταύτην. Κατά το διάλειμμα να παραμένουν εις τον εντός του προσκυλίου χώρον, μη απομακρυνόμενοι ουδέ κατ' ελάχιστον του χώρου τούτου. Μετά το πέρας των μαθημάτων να κατέρχονται αθρούντως τας κλίμακας και

να απομακρύνονται του Γυμνασιακού κυρίου κατευθυνόμενοι εις τας οικίας των μετά πάσης σεμνοπρέπειας.

Β' ΕΞ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

1. Μαθητάι και μαθήτριά οφείλουν να εμφανίζονται εντός και εκτός του Σχολείου ενδεδυμένοι κοσμίως, οι μεν μαθητάι με μαθητικόν ηλικίον με έμβλημα την γλαύκα και σύμβολα Γ.Ν. εις το αριστερόν, εις δε το δεξιόν τον αριθμόν του Μαθητολογίου των, αι δε μαθήτριά με μαθητικόν ποδιόν αποφεύγουσι επιμελώς πάντα περιττόν στολισμόν (δακτυλίδια, σκουλαρίκια, κ.λπ.) όπερ αποδεικνύει κορόφηση και γεννά την ματαιοδοξίαν παρ' αταίς. 2. Αι μαθήτριά θα κτενίζονται κατά τον απλούστερον δυνατόν τρόπον και αι μαθήτριά θα κείρουν τα μαλλιά των δια μηχανής την 1ην εκάστου μηνός και άνευ στέ-

(Συνέχεια στη σελίδα 4)

Στα Νεταχτά...

Πάσχα στο χωριό

• Παθολόγοι ήταν οι χωριανοί που επισκέφθηκαν όσους το Πάσχα το χωριό. Σ' αυτό βοήθησε βέβαια και ο καλός καιρός. Συμμετείχαν όλοι σε ό,τι τις εκδηλώσεις θρησκευτικές και ψυχαγωγικές με ηγέτη τον ακούραστο παπα-Νίκο Μασγάδα.

μόλις ο παπα-Νίκος γύρισε από την Καστανιά - έβγαλαν νωρίτερα αυτοί την Ανάσταση - άρχισε η ακοινοουσία.

Με το «Χριστός Ανέστη» λαμποκοπήσε ο τόπος από τα βεγκαλικά και αντιβούσαν οι ρεματίες από τα βαρελότα.

• Το πρωί της Κυριακής,

• Στις ακοινοουσίες της Μ. Εβδομάδας υπήρξε μεγάλη προσέλευση και θρησκευτική κατανύξη.

• Ο επιτάφιος, όπως κάθε χρόνο, ήταν ωραίοτατα στολισμένος με αγριοπούδα του τόπου και λουλούδια που ήρθαν απ' τη Λαμία. Η περιφορά του ακοινοουήσε την καθιερωμένη πορεία (εκκλησία, πλατεία και επιστροφή).

• Τη νύχτα του Σαββάτου,

παρά το ξενύχτι και τη βαρυστομαχία από τη μαγειρίτσα, όλοι ήταν πάστα τους, που οι επιτελείς της επιχείρησης «ψήσιμα αρνιών» είχαν προβλέψει.

Τα αρνιά σιγοψήφονταν και όλοι, υψοστάδες και θεατές τοιμολογούσαν τυρί, κουλούρια, λουκάνικα, (για τους ψήλλους) κοκορέτσια, τσούγκριζαν τα κόκκινα αυγά (Συνέχεια στη σελίδα 4)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, ύστερα και από απόφαση της Γεν. Συνέλευσης, προτίθεται να επανεκδώσει τον ΟΔΗΓΟ ΤΟΥ ΝΕΧΩΡΙΤΗ.

Για το λόγο αυτό, παρακαλούμε όλους τους συγχωριανούς μας να γνωρίσουν με επιστολή ή τηλεφωνήμα τους σε ένα από τα μέλη του Δ.Σ. ή στα γραφεία του Συλλόγου μας,

(Σύλλογος Νεχωριτών Σειρήνων 33
162 31 Βύρωνας)

την τυχόν αλλαγή της Διεύθυνσης κατοικίας και τον αριθμό τηλεφώνου τους.

Το Δ.Σ.

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Μαρία σύζυγος Νικολάου Αθ. Βλάχου γέννησε κοριτσάκι.

Ευχόμαστε να ζήσει το νεογέννητο.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στην Αμερική:

- Το ζεύγος Ιωάννου Θ. Μαζιά βάπτισε το νεογέννητο αγοράκι τους και το ονόμασε Θωμά.

- Το ζεύγος Αθανασίου Ι. Μπαλαφούτα βάπτισε το νεογέννητο κοριτσάκι τους και το ονόμασε Λαμπρινή.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Έδωσαν αμοibaία υπόσχεση γάμου:

- Ο Κώστας Γ. Καραγιάννης και η Μαρία Καλατζή.

- Η Βίκη Ι. Μάλλιου και ο Χρήστος Κατσιάκας.

- Η Ζωή Αποστ. Κρανιά και ο Στέφανος Τσαμαντιάς.

- Στην Αμερική ο Ιωάννης Χρ. Μάλλιος και η Μαίρη Μπεθ.

Καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

- Στις 18/5/2002 στη Ναύπακτο έγιναν οι γάμοι του Δημητρίου Αγγελή (το γένος Μαγδαληνής Μπαλαφούτα) και της Ρούλας Γραβάνη.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΑΠΟΛΥΘΗΚΕ

ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

- Ο Αθανάσιος Γ. Μάλλιος, αφού υπηρέτησε τη θητεία του, απολύθηκε από τις τάξεις του στρατού.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΛΑΖΟΔΗΜΟΣ.

- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η ΤΑΣΙΑ ΚΩΣΤΑΡΑ (το γένος Κουβελά). Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας

Εκδόσεις

ΚΩΝ. Γ. ΦΟΥΡΑΣ

Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32

Τηλ.: 010-76.45.280

Ηλεκτρονική σελ/ση -

Εκτύπωση

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Τηλ. - Fax: 010-52.38.107

Τεχνικός σύμβουλος

Κ. ΧΟΥΔΙΑΡΑΣ

Αγυσιλάου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 010-52.36.835

εξέδωσε σχετικά ψηφίσματα για ΙΩ. Κ. ΛΑΖΟΔΗΜΟ και για ΤΑΣΙΑ ΚΩΣΤΑΡΑ (το γένος Κουβελά).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Νεοχωρίου ευχαριστεί θερμά την οικογ. Παντελή και Βασιλικής Μιχαλαρέα για τη δωρεά ασυρμάτου μεγαφωνικής συσκευής στον Ιερό Ναό μας εις μνήμην Αντωνίου Κανέλλου.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Απ' το ΕΣΤΕΡΙΚΟ	Ευρώ
Σκεπαριάνης Ν. Αντώνιος	20
Κρανιάς Σπ. Κων/νος	30
Παπαχρήστου Χρήστος	30
Σκοπελίτη - Σαλού Μαρία	15
Παπαχρήστου Γεράσιμος	30
Λούπας Ιωάννης	15
Λούπας Ι. Νικόλαος	20
Κοτίνης Βασίλειος	30
Βενετάνη Αικατερ.	
(το γένος Π. Λάππα)	20
Απ' το ΕΣΤΕΡΙΚΟ	Δολ.
Μάλλιος Ν. Κων/νος	50
Λειβαδίτη Ι. Βασιλική	20
Λειβαδίτη Ι. Θεόδωρος	20
Παναγός Π. Γεώργιος	50
Παναγός Γ. Περικλής	50

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

- Στη μνήμη του πατέρα τους Κων/νου Πλάκα προσέφεραν στο Σύλλογό μας οι:
 - Πλάκα Κ. Αγκάια 25
 - Πλάκα Κ. Δημήτρα 25
- Στη μνήμη της θείας της Ειρήνης Φουφλά η Κική Φουφλά προσέφερε στο Σύλλογό μας το ποσό των 50 Ευρώ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟΝ Ι. ΝΑΟ

- Από οικογ. Νικολάου Α. Καραγιάννη εις μνήμην της μητέρας του 150 δολ.
- Από οικογ. Ιωάννη Α. Καραγιάννη εις μνήμην της μητέρας του 50 δολ.
- Από Βασιλική Λειβαδίτη δια Ιερόν Ναόν 50 δολ.
- Στη μνήμη Αγόρας Τσιγαρίθρα προσέφεραν στον Ι. ΝΑΟ του χωριού μας οι:

Δολ.	
Βασ. και Παναγ. Πεταίνης	20
Κων/νος και Μαρία Πέτα	40
Οικογ. Αθανασίου Μ. Καραθά	50
Οικ. Νικολ. Αθ. Μπαλαφούτα	40
Νικολ. Ι. Μασάλας	20
Αλεξάνδρα Κ. Καραθά	50
Αντωνία Κρανιά	20
Κούλα Καταρού	20
Βασιλική Καταρούνη	30
Γεώργιος και Μαρία Παναγού	50
Περικλής και Γιάννα Παναγού	40
- Στη μνήμη Μιχαήλ Καραθά, Νικολάου Μ. Καραθά, Αθανασίου Μπαλαφούτα και Αγκάιας Μπαλαφούτα η οικογένεια Αθανασίου Μ. Καραθά προσέφερε το ποσό των 50 δολαρίων.
- Στη μνήμη Αντωνίου Κανέλλου η σύζυγός του και τα παιδιά του προσέφεραν 30.000 δρχ.
- Ο Κων/νος και η Μαγδαληνή Καραγιάννη 10.000 δρχ.
- Στη μνήμη Ιωάννου Ν. Μάλλιου ο Κων/νος και η Μαγδαληνή Καραγιάννη προσέφεραν 10.000 δρχ.
- Στη μνήμη Ειρήνης Φουφλά τα αδέρφια της και τα ανήψια της προσέφεραν 200 ευρώ.

ΑΝΑΚΗΡΥΧΤΗΚΕ ΣΕ ΔΙΔΑΚΤΟΡΑ

Ο χειρουργός Βασίλειος Π. Μέρμηγκας ανακηρύχτηκε διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών με το βαθμό άριστα.

Θέμα της διατριβής του, «Λαπαροσκοπική Σπληνεκτομή».

Τον συγχαίρουμε και ευχόμαστε σε ανώτερα.

ΕΚΛΕΧΤΗΚΕ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ

Η Βίβιαν Κ. Μάλλιου εκλέχτηκε επίκουρη καθηγήτρια στο Τ.Ε.Φ.Α.Α. (Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής Αθλητισμού) του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης.

Συγχαρητήρια και σε ανώτερα.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Ο κ. Δημ. Γρ. Ντούζος έλαβε δύο τιμητικά διπλώματα:

1. «Δίπλωμα τιμής κι ευγνωμοσύνης μετά περικάλου μετallisτικού σταυρού της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών δια την συμμετοχήν του εις τον υπέρ Πίστεως και Πατριδός αγώνα κατά το ηρωϊκόν έπος 1940-41 και ανθ' όν εν καιροίς δυσχερέρους έπραξεν (14.3.2002).
- Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ»

2. «Δίπλωμα τιμής μετά μεταλλίου του Συλλόγου ΔΕΛΦΙΚΕΣ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΕΣ δια τας προσφερθείσας πολυτίμους υπηρεσίας και τα Δελφικά ιδανικά.
- Πρόεδρος: Κρ Μπίρη - Μπουσμπουρέλλα η (11.1.2002).

ΔΩΡΕΑ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ

Δεν μπορεί να περάσει απαρατήρητο ένα συγκλονιστικό γεγονός, που συνέβη πριν από λίγο καιρό, όταν η χωριανή μας Αγόρα Τσιγαρίθρα έφυγε από κοντά μας. Η μακαρίτισσα είχε κανονίσει με δικά της χρήματα από μεγάλες στερήσεις και οικονομίες να δώσει σε πληρωθούν όλα τα έξοδα και να τη φέρουν στον τόπο που γεννήθηκε, στον τάφο που είναι θαμμένοι οι πρόγονοί της. Και δεν είναι μόνο αυτό. Το συγκλονιστικό είναι ότι από τις στερήσεις της έφινξε εις μνήμην της και εις μνήμην του συζύγου της Κων/νου Τσιγαρίθρα το ποσό των 5.000 δολαρίων.

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο θα αποφασίσει το έργο που θα γίνει στη μνήμη τους.

Αιωνία τους η μνήμη.
π. ΝΙΚ. ΜΑΣΓΑΛΑΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΤΕ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΕ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

«Ομολογώ εν βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών»

Προ ολίγου μόλις καιρού είχα την ευκαιρία και την τιμή, με τη βοήθεια του Θεού να βρεθώ κοντά στους αγαπημένους μας ξενιτεμένους αδελφούς στην Αμερική. Η συγκίνησή μου ήταν απεριόριστη, γιατί για μια ακόμη φορά έτέλεσα την θεία λειτουργία στο ποίη όμορφο εκκλησάκι των ξενιτεμένων αδελφών μας Νεοχωριτών, που ανεγέρθη με δικές τους δαπάνες και παρακολούθησαν τη θεία λειτουργία πλήθος συγχωριανών μας, αλλά και μετά τη θεία λειτουργία ετέλεσα και το μυστήριο του βαπτίσματος στο νεογέννητο της οικογ. Ιωάννη Θ. Μαζιά. Και ύστερα από τους φρικτούς εξορισμούς το νήπιο δια του στόματος του αναδόχου δηλώνει επισήμως ότι εγκαταλείπει, ότι μισεί και αποστρέφεται, απαρνείται και αποκρύπτει τον Σατανά και όλα τα έργα του και όλη τη λυτρεία του και όλη την πομπή του και όλη την παραταξίν του, και ανήκει πλέον εις την παράταξιν των ανθρώπων, οι οποίοι πιστεύουν εις τον Χριστόν, συντάσσονται με τον Χριστό ακολουθούν τον Χριστό και ομολογούν δημόσια την πίστι τους και συντελείται το θαύμα τη στιγμή κατά την οποία βαπτίζεται το νήπιο εις την κοίτημβήθραν και θάπτεται ο αμαρτωλός άνθρωπος και ανασταίνεται νέος άνθρωπος, καθαρός και ολόκληρος.

Ο Χριστός μας χαρίζει στο παιδί, που βαπτίζεται, μια με-

γάλη δωρεά. Ο Χριστός μας υιοθετεί το παιδί και το κάνει δικό του παιδί για να του δώσει τα αγαθά της επουρανίου βασιλείας του. Οι ευτυχείς γονείς έλαμπαν από χαρά για το νεοφώτιστο παιδί τους, που σήμερα εβαπτίσθη, εφωτίσθη, εμυρώθη, ηγάσθη, απελεύσθη και έγινε παιδί του Θεού, αλλά και όλοι οι παρευρισκόμενοι ήταν χαρούμενοι, γιατί είχαν την ευκαιρία να ανταμώσουν, να μιλήσουν, να διασκεδάσουν, να διατηρήσουν όλα εκείνα τα έθιμα της πατρίδος μας παρ' όλο ότι βρίσκονται στην ξεντεία. Και όλες αυτές οι εκδηλώσεις τους εκεί στα ξένα, που ζουν και ευρισκόμενοι, αποδεικνύουν για μια ακόμη φορά ότι δεν έχασαν τον τόπο που γεννηθήκανε τη μικρή αλλά όμορφη πατρίδα μας. Δεν ήσπμνθησαν ότι κάθε ένας τους σε οποιαδήποτε πόλη του εξωτερικού κι αν ευρισκονται και εργάζονται, είναι μια ζωντανή εικόνα της πίστεως και της πατρίδος, της ορθοδόξης και της ΕΡΕΔΟΞ. Οι ίδιες εκδηλώσεις υπήρχαν και στην άλλη βάπτισμα της νεογέννητου της οικ. Αθαν. Ι. Μπαλαφούτα.

Μπράβο τους. Συγχαρητήρια σε όσους που αγωνίζονται να κρατήσουν τα ήθη και τα έθιμα της πατρίδος μας την γλώσσα μας και την Ορθόδοξα μας.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα Θωμάς και Λαμπρινή να προδεύσουν και να ευτυχίσουν κοντά στο Χριστό μας.

π. ΝΙΚ. ΜΑΣΓΑΛΑΣ

ΑΡΧΕΙΑ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

- 1) Της Κοινότητος
- 2) Του Δημοτικού Σχολείου
- Κατόπιν ενεργειών του Κώστα Μάντη, φωτοτυπήθηκαν και έγιναν βιβλιοδεσία σε τόμους τα εξής Αρχεία:
- Α' Της Κοινότητος
- Α1) Το Μητρώο Αρρένων Νεοχωρίου από το έτος 1830-1997.
- Οι πρώτοι Νεοχωριτες που φαίνονται εγγεγραμμένοι το 1830 είναι οι εξής:
- 1) Ζάκας Ιωάννης του Αθανασίου.
- 2) Κοπάνης Χρήστος του Γεωργίου
- 3) Εβούκας Στράτος του Αθανασίου
- Στα έτη 1831-1844 δεν είναι κανένας εγγεγραμμένος.
- Από το 1845 και συνέχεια υπάρχουν τακτικές εγγραφές.
- Το 1845 είναι εγγεγραμμένοι οι κάτωθι:
- 1) Αλφονιάδης Νικόλαος του Αθανασίου.
- 2) Γιαννάκος Ιωάννης του Ευσταθίου.
- 3) Μάρρος Φώπιος του Δημητρίου
- 4) Ντελής Γεώργιος του Νικολάου
- 5) Παναγός Αθανάσιος του Α-

- 6) Πατερέκας Βασίλειος του Νικολάου
- 7) Συρούρης Βασίλειος του Νικολάου
- 8) Ταμπούρης Δημήτριος του Νικολάου
- Α2) Το Μητρώο Θηλέων από το 1866-1961.
- Οι πρώτες γυναίκες που φαίνονται εγγεγραμμένες το 1866 είναι οι:
- 1) Εγάνια Ακατερίνη του Κων/νου, και που στη μεριά της φαίνεται να έχει παντρευτεί τον Χρήστο Κολατσώνη.
- 2) Κολατσώνη Βασιλική του Δημητρίου, που και αυτή φαίνεται ότι είχε παντρευτεί τον Χρήστο Μάλλιο.
- Α3) Ευερίτιο Εκθέσσης Αν-ζιάρχου για γάμους, βαπτίσεις, θανάτους από 1/9/1960 - 26/12/1993.
- Α4) Βιβλίον πληθυσμού Δημο-τών Κοινότητος Νεοχωρίου, δεν αναφέρονται ημερομηνία, αλλά ονοματεπώνυμα και παραπομπή του αύξοντα αριθμού της οικογενειακής μεριδος του καθενός.
- Β' Αρχεία του Δημοτικού Σχολείου που φωτοτυπήθηκαν και έ-

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο θα πραγματοποιήσει στις 23/8/2002 λαχειοφόρο αγορά στο χωριό. Παρακαλούμε, όποιος επιθυμεί να προσφέρει δώρα, να επικοινωνήσει με ένα από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

ΑΛΛΟΤΕ ΕΥΗΝΟΣ ΤΩΡΑ

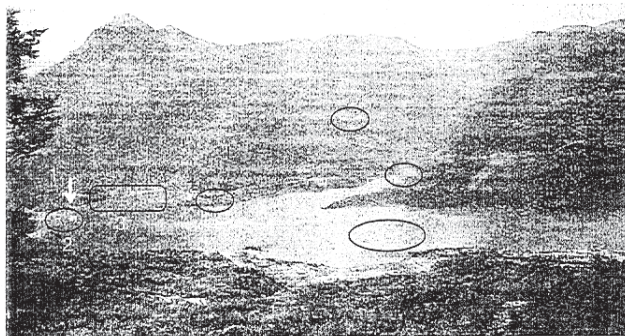
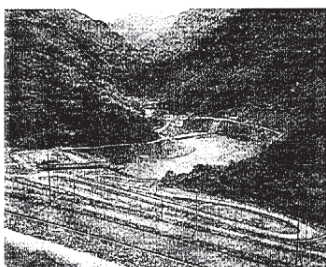

Και το ποτάμι ήταν θολό, θολό κατεβασμένο.....
(7/10/1980, φωτογραφία Αθαν. Βλάχου).

Το ποτάμι έγινε πλέον λίμνη, αφού στη θέση της γέφυρας υψώθηκε φράγμα.
(5/5/2002, φωτογραφία Αθαν. Βλάχου).

(1) Λεκάνη καταστροφής ενέργειας
λόγω περιοδικής λειτουργίας του
υπερχειλιστή.

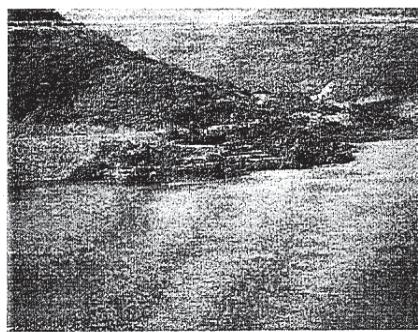
(5) Το νερό της λίμνης στη συμβολή
των ρεμάτων Καραμίτη - Κλεινοβίτη στο
Δίρεμα.

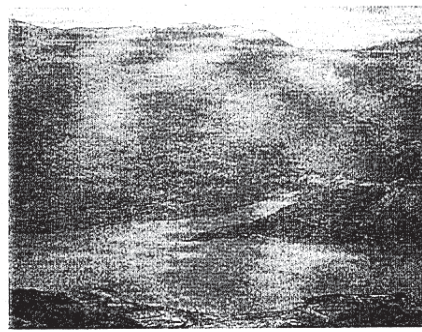
Λίμνη φράγματος Ευήνου: χωρητικότητας 130 εκατ. m^3 με μέση επιφάνεια 3,3 km^2 . Το νερό της λίμνης έχει καλύψει τα
οπίσια του συνοικισμού Καλαθείκα (Νεοχωρίου), στον Κλεινοβίτη έχει φτάσει μέχρι τις Συκιές και στον Καραμίτη μέχρι το
Δίρεμα. Το νερό υπολογίζεται να ανέβει 10 μέτρα ακόμη για να φτάσει στον υπερχειλιστή του φράγματος.

(2) Υπερχειλιστής ασφαλείας.
(3) Χωμάτινο φράγμα Ευήνου.

(4) Τα οπίσια στο συνοικισμό Καλαθείκα καλύφθηκαν
από το νερό της λίμνης. Παραμένει ο Αι-Νικόλαος.

(6) Το προστατευτικό δίκτυο γύρω από την έξοδο του
νερού προς το Μόρνο. (7) Το Νεχώρι.

Το έργο του Ευήνου, Φράγμα και Σήραγγα Ευήνου - Μόρνο, αποτελεί την 2η Φάση του συστήματος υδροδότησης της μεζονος περιοχής της Αθήνας. Αυτή υδροδοτείται από το βασικό ταμιευτήρα στον ποταμό Μόρνο μέσω υδραγωγείου βαρύτητας μήκους 186 χλμ. Ο σχεδιασμός του έργου στο Μόρνο προέβλεπε την ενίσχυση του βασικού αυτού ταμιευτήρα και με νερά από τη γειτονική λεκάνη του ποταμού Ευήνου, η οποία και πραγματοποιείται με το έργο του Ευήνου.

Κατά τη φάση της προμελέτης προεκρίθη η λύση χωμάτινου φράγματος, ύψους 124 μ., στη θέση Άγιος Δημήτριος του ποταμού Ευήνου και σήραγγος διαμέτρου 3,5 μ. και μήκους 30 περίπου χλμ., η οποία θα λειτουργεί υπό πίεση και θα παροχετεύει νερό προς τον ταμιευτήρα Μόρνο. Το έργο αυτό θα παρέχει, κατά μέσο όρο, για την ύδρευση της Αθήνας 260 περίπου, εκατομμύρια κυβικά μέτρα νερού, ετησίως. Η ποσότητα αυτή αντιστοιχεί στο 25% περίπου της συνολικής παροχής του Ευήνου.

Στην επιλογή της λύσης του χωμάτινου φράγματος με αδιαπέρατο πυρήνα οδήγησαν, μεταξύ άλλων, οι έντονα διαταραγμένοι γεωλογικοί σχηματισμοί της ευρύτερης περιοχής, οι υψηλές απαιτήσεις για ασφάλεια κατά σεισμού καθώς και η εμπειρία καλής συμπεριφοράς παρομοίων φραγμάτων σε αυτά τα εδάφη. Άλλοι παράγοντες οι οποίοι επηρέασαν το σχεδιασμό του έργου ήταν η έντονη και απότομη διακύμανση της παροχής του

ποταμού, η σημαντική παροχή φερτών υλών και η πρόβλεψη για δυνατότητα μελλοντικής εκτροπής προς τον ταμιευτήρα Αγίου Δημητρίου νερών του γειτονικού Κρικελόποταμου.

ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΕΥΗΝΟΥ

Το φράγμα υψώθηκε στη θέση της γέφυρας που συνέδεσε τον Άγιο Δημήτριο με το συνοικισμό Καλαθείκα της Κοινότητας Νεοχωρίου.

ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΦΡΑΓΜΑΤΟΣ

Μέγιστο ύψος φράγματος: 124 μ. (από τη θεμελίωση πυρήνος)
Υψόμετρο στέψης: 516 μ.
Μήκος στέψης: 640 μ.
Όγκος υλικού φράγματος: 14 εκατ. κυβ. μ.
Ολικός όγκος ταμιευτήρα: 140 εκατ. κυβ. μ.
Ωφέλιμος όγκος: 113 εκατ. κυβ. μ.
Νεκρός όγκος - αποθήκευση φερτών υλικών: 27 εκατ. κυβ. μ.

ΥΔΡΟΛΟΓΙΚΑ ΜΕΓΕΘΗ

Έκταση Λεκάνης Απορροής 349 τετρ. χλμ.
Μέση βροχόπτωση: 1440 mm έτος
Μέση απορροή: 305 εκατ. κυβ. μ./έτος
Εκτιμώμενη μέση απόληψη: 260 εκατ. κυβ. μ./έτος
Μέση στερεοπαροχή: 355.000 τόννοι/έτος

ΝΕΚΡΑ ΕΛΑΤΑ ΔΥΤΙΚΗ ΠΛΑΓΙΔΑ ΚΟΚΚΙΝΙΔ

Η παραπάνω φωτογραφία στάλθηκε με σχετική επιστολή στο Δασαρχείο Ναυπάκτου με την παράκληση να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα για την εξασφάλιση ή τον περιορισμό του φαινομένου «Νεκρώσεις δέντρων ελάτης».

Η απάντηση του Δασαρχείου μας δόθηκε με την κοινοποίηση του παρακάτω εγγράφου αριθ. πρωτ. 3680/15.11.2001 του Εθνικού Ιδρύματος

Αγροτικής Έρευνας (ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε.) προς το Δασαρχείο Ναυπάκτου.
Αν και έχει περάσει αρκετός χρόνος από τον εντοπισμό του φαινομένου, δε βλέπουμε να γίνεται κάποια ενέργεια στην περιοχή μας. Πιστεύουμε και ελπίζουμε ότι «έχουν γνώση οι φύλακες» και στην προκειμένη περίπτωση οι...δασοφύλακες.

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

Στα Μεταχέα...

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
 έπιναν το μπρούσκο κοκκινέ-
 ρι.

- Με το ψήσιμο των αρ-
 νιών, τα τραπέζια ήταν έτοι-
 μα. Στην αίθουσα του Σχολεί-
 ου συνέφαγαν, ήπιαν και γλέ-
 ντησαν εκατό περίπου χωρια-
 νοί μέχρι που κτύπησε η κα-
 μπάνα για την «Αγάπη».

Στο τέλος της ακολουθίας
 όλοι οι χωριανοί επιβεβαίω-
 σαν αυτή τους την αγάπη με
 τον παραδοσιακό τρόπο. Στά-
 θκαν στη γραμμή και έδω-
 σαν τα χέρια.

- Τους Γιώργηδες, που ή-
 ταν αρκετοί -ζωή να 'χουνε-
 επισκέφθηκαν σε χωριστές
 παρέες άντρες και γυναίκες,
 για να τους χρονοπληθούν.

- Τη δεύτερη μέρα του Πά-
 σχα έγινε λειτουργία στον Αϊ-
 Γιάννη, την οποία παρακο-
 λούησαν αρκετοί χωριανοί
 μας.

Και του χρόνου.

Λιμστά

- Ο δρόμος στα Λιμστά τσι-
 μεντοστρώθηκε. Το νερό εί-
 ναι αρκετό.

Χρειάζεται μελέτη για τη
 διευθέτηση του περιβάλλον-
 τα χώρου και κατασκευή της
 βρύσης.

- Κατασκευάστηκε εξέδρα,
 προς τον Καθαμίτη - (απένα-
 ντι από την πηγή) δωρεά του
 εργολάβου κ. Ταξιάρχη Τσα-
 κατάνη, τον οποίο ο Σύλλο-
 γός μας ευχαριστεί.

Διάφορα

- Αρχισαν οι υποψήφιοι Δή-
 μαρχοι να επισκέπτονται τα
 χωριά. Πιστεύουμε και ελπί-
 ζουμε πως οι συγχωριανοί
 μας θα φροντίσουν να εκπρο-
 σωπηθεί το χωριό μας στο νέ-
 ο Δημοτικό Συμβούλιο.

- Όποιος δε γνωρίζει πού
 ψηφίζει, μπορεί να το πληρο-
 φορηθεί, αφού καλέσει τον
 αριθμό τηλεφώνου 1464.

- Έχουν φυτευθεί βουλιού-
 ριού.

δια γύρω από το πλάτνι της
 πλατείας από το Βασίλη Λα-
 ζοδήμο. Η διατήρησή τους και
 η συντήρησή τους εναποκέ-
 νται σε όλους μας.

- Ιούνιος μίνιας και νερό
 σε ορισμένες γειτονιές του
 χωριού δεν υπήρχε ούτε για
 μέλλουσα (22, 23, 24 Ιουνίου).
 Βλάβη στο δίκτυο: άρδευση
 των χωραφιών, γέμισμα δεξα-
 μενών, επέμβαση στο δίκτυο.
 Το Άγιο Πνεύμα να μας φωτί-
 σει, γιατί αν δεν νοικοκυρευ-
 τούμε, τότε το νερό της πη-
 γής «Αρκουδόρεμα» θα ήρθε
 το πρόβλημα.

- Το παρεκκλήσιο του Αϊ-
 Νικόλα στα Καθαμείκια παρα-
 μένει στη θέση του. Θα γί-
 νουν ορισμένες εργασίες για
 τη στήριξη του κυρίου καθώς
 και στον περιβάλλοντα χώρο.
 Με ενέργειες του παπα-Νίκου
 δόθηκε παροχή ηλεκτρικού
 ρεύματος.

- Δευτέρα του Αγίου Πνεύ-
 ματος και πολλοί συγχωριανοί
 μας παρακολούθησαν με κα-
 τάνυξη τη θεία λειτουργία,
 που έγινε στην Αγία Παρα-
 σκευή στο Παλιονέχωρο.

Σ' αυτή παραβρέθηκε και ο
 παπα-Γιάννης Σαϊτός. Συγκι-
 νητικά τα ήλγα ήλγια, που μας
 είπε. Όλοι του ευχθήκαμε υ-
 γεία. Και του χρόνου να είναι
 καλά για να ξανάρθει.

- Πολλές ευχαριστίες στον
 Ανδρέα και Γεωργία Ασημακά-
 κι, στον μπαμπά-Νίκο Μαζιά
 και στα κορίτσια του Φρόσω
 Μασνάκη και Γεωργία Παπα-
 γεωργίου, για τα γλυκά και τ'
 άλλα κερσάματα, που πρό-
 σφεραν σε όλους μετά τη
 λειτουργία.

- Αξέπαινη η πρωτοβουλία
 του παπα-Νίκου και του Δημ.
 Καρανδρίκα να ψαφεί επιμνη-
 μόνουνη δέηση στον Ψηλό
 Σταυρό, στον τόπο της εκτέ-
 λεσης των αιμνήτων συγχω-
 ριανών μας, που υπήρξαν τα
 αθάνατά μας κτήνη της εποχής
 της εποχής του Εμφυ-
 λίου.

Το INTERNET και πώς επηρεάζει τη ζωή μας

Μέχρι τώρα ακούγαμε για
 υπολογιστές, οθόνες, πλη-
 κτρολόγια, πριν προλάβου-
 με να μάθουμε γι' αυτά, έ-
 χουμε κατακλυστεί από νέ-
 ους όρους και ιδιαιτερι-
 α για το INTERNET. Τι εννοούμε
 με τον όρο Internet;

Μεταφράζοντας στα Ελλη-
 νικά, τις λέξεις από τις οποί-
 es παράγεται η σύνθετη αυ-
 τή λέξη (International Net-
 work) ορίζουμε το Διεθνές
 Δίκτυο, ή πολύ εύστοχα, το
 Διαδίκτυο.

Κυριολεκτώντας, αναφε-
 ρόμαστε στη φυσική σύνδε-
 ση μεταξύ κεντρικών υπο-
 λογιστών ανά τον κόσμο (ό-
 πως συμβαίνει και με τα τη-
 λέφωνα) με τη βοήθεια ειδι-
 κών καλωδίων, μέσα από τα
 οποία περνάνε πληροφορίες
 με τη μορφή ψηφιακού σή-
 ματος. Αυτή η διασύνδεση,
 αποτελεί την υποδομή που
 δίνει τη δυνατότητα στους
 υπολογιστές να προσφέρουν
 μια σειρά από υπηρεσίες. Α-
 κολουθούν οι κυριότερες:

- Ο παγκόσμιος ιστός
 (www) δηλ. εικονικές σελί-
 δες με πληροφορίες ποικί-
 λου ενδιαφέροντος, αποθη-
 κευμένες σε υπολογιστές
 διασκορπισμένους σε όλη
 την υφήλιο.

- Το ηλεκτρονικό ταχυ-
 δρομείο (E-mail) δηλ. την
 προώθηση ηλεκτρονικών
 μηνυμάτων σε ψηφιακές τα-
 χυδρομικές διευθύνσεις υ-
 πολογιστών, όπου κάποιος
 μπορεί να παραλάβει την
 αλληλογραφία του οπουδή-
 ποτε στον κόσμο.

- Την ηλεκτρονική συνο-
 μιλία (Chat) δηλ. συνομιλία
 τουλάχιστον δύο ή και πε-
 ρισσοτέρων χρηστών ζωντα-
 νά, είτε με τηλεδιάσκεψη,
 είτε αποστέλλοντας γραπτά
 μηνύματα (όπως στα κινητά
 τηλέφωνα).

- Την πρόσβαση από από-
 σταση σε άλλον υπολογιστή
 (Telnet) δηλ. να χρησιμο-
 ποιεί κάποιος τις δυνατότη-
 τες ενός άλλου υπολογιστή
 που βρίσκεται ακόμα και σε
 άλλη ήπειρο, δίνοντας του
 εντολές μέσω του υπολογι-
 στή που βρίσκεται στο σπίτι
 του.

Για τους επαγγελματίες
 της πληροφορικής, είναι ένα
 εργαλείο -το μέσο- με το ο-
 ποίο μετακινούν, αναζη-
 τούν, διαδίδουν, αποθηκεύ-
 ουν ταχέως πληροφορίες
 και δεδομένα (το αντικείμε-
 νο της επιστήμης τους) ο-
 πουδήποτε στον κόσμο. Ό-
 που υπάρχει άνθρωπος συν-
 δεσμένος με το Διαδίκτυο,
 μπορούν να επικοινωνούν
 μεταξύ τους, να αντιμετωπι-
 ζουν κοινά προβλήματα.

Αυτή είναι και η ουσία του
 Διαδικτύου.
 Από κοινωνική θεώρηση,
 είναι το «κομμάτι» του σύγ-
 χρονου πολιτισμού μας, συ-
 νεργάτης και αποτελεσμα-
 της ραγδαίας εξέλιξης της
 τεχνολογίας και των επικοι-
 νωνιών. Την πρόοδο και το
 επίπεδο ενός πολιτισμού, το
 χαρακτηρίζουν πάντα, ο τρό-
 πος και τα μέσα επικοινωνί-
 ας. Με αφετηρία την ομιλία
 (το πρώτο ουσιαστικό εργα-
 λείο επικοινωνίας), στη συ-
 νέχεια την τυπογραφία ό-
 που το βιβλίο γίνεται κείμε-
 να πολλών, φτάνουμε στο Δια-
 δίκτυο.

Ο σημερινός επιστήμονας
 δεν είναι μόνος του, κλεισ-
 μένος σε ένα εργαστήριο,
 αλλά έχει την άμεση συνει-
 σφορά και πρόσβαση σε νέα
 δεδομένα και εξελίξεις ανά
 τον κόσμο. Οι αποστάσεις έ-
 χουν εκμηδενιστεί. Μπορείς
 καθημερινά, με ένα απλό τη-
 λέφωνο, να συνομιλήσεις
 και να δεις ζωντανά (με τη-
 λεδιάσκεψη) τους συγγενείς
 σου που βρίσκονται σε άλλη
 ήπειρο. Να λαμβάνεις καθη-
 μερινά τόσα ηλεκτρονικά
 γράμματα (e-mails) όσα πα-
 λιότερα λάμβανε κάποιος
 «γράμματα» σε όλη του τη
 ζωή. Μια ειδηση δεν προλα-
 βαίνει να «συμβεί». Ταυτό-
 χρονα δημοσιεύεται στο
 Διαδίκτυο και την επόμενη
 μέρα τυπώνεται στον ημε-
 ρισμό τύπο.

Θα μπορούσε να φαντα-
 στεί κανείς ότι κάποιος από
 το γραφείο του ή το σπίτι
 του, σε μια οθόνη υπολογι-
 στή θα μπορεί να ενημερώ-
 νεται απευθείας για τη δια-
 κύμανση των τιμών των με-
 τωχών στα χρηματιστήρια
 σε όλον τον κόσμο. Μπορείς
 να βρεις και να «κλείσεις»
 μόνος σου αεροπορικά εισι-
 τήρια θέσεις σε τραίνα ή ξε-
 νοδοχεία στο πιο απομακρυ-
 σμένο σημείο του πλανήτη.
 Μπορείς να αγοράσεις προϊ-
 όντα κατευθείαν από τον
 παραγωγό, με ηλεκτρονική
 παραγγελία και πληρωμή
 μέσω πιστωτικής κάρτας, α-
 πό οπουδήποτε στον κόσμο
 ή από το μανάβη της γειτο-

ζουν κοινά προβλήματα.
 Αυτή είναι και η ουσία του
 Διαδικτύου.

Από κοινωνική θεώρηση,
 είναι το «κομμάτι» του σύγ-
 χρονου πολιτισμού μας, συ-
 νεργάτης και αποτελεσμα-
 της ραγδαίας εξέλιξης της
 τεχνολογίας και των επικοι-
 νωνιών. Την πρόοδο και το
 επίπεδο ενός πολιτισμού, το
 χαρακτηρίζουν πάντα, ο τρό-
 πος και τα μέσα επικοινωνί-
 ας. Με αφετηρία την ομιλία
 (το πρώτο ουσιαστικό εργα-
 λείο επικοινωνίας), στη συ-
 νέχεια την τυπογραφία ό-
 που το βιβλίο γίνεται κείμε-
 να πολλών, φτάνουμε στο Δια-
 δίκτυο.

Ο σημερινός επιστήμονας
 δεν είναι μόνος του, κλεισ-
 μένος σε ένα εργαστήριο,
 αλλά έχει την άμεση συνει-
 σφορά και πρόσβαση σε νέα
 δεδομένα και εξελίξεις ανά
 τον κόσμο. Οι αποστάσεις έ-
 χουν εκμηδενιστεί. Μπορείς
 καθημερινά, με ένα απλό τη-
 λέφωνο, να συνομιλήσεις
 και να δεις ζωντανά (με τη-
 λεδιάσκεψη) τους συγγενείς
 σου που βρίσκονται σε άλλη
 ήπειρο. Να λαμβάνεις καθη-
 μερινά τόσα ηλεκτρονικά
 γράμματα (e-mails) όσα πα-
 λιότερα λάμβανε κάποιος
 «γράμματα» σε όλη του τη
 ζωή. Μια ειδηση δεν προλα-
 βαίνει να «συμβεί». Ταυτό-
 χρονα δημοσιεύεται στο
 Διαδίκτυο και την επόμενη
 μέρα τυπώνεται στον ημε-
 ρισμό τύπο.

Θα μπορούσε να φαντα-
 στεί κανείς ότι κάποιος από
 το γραφείο του ή το σπίτι
 του, σε μια οθόνη υπολογι-
 στή θα μπορεί να ενημερώ-
 νεται απευθείας για τη δια-
 κύμανση των τιμών των με-
 τωχών στα χρηματιστήρια
 σε όλον τον κόσμο. Μπορείς
 να βρεις και να «κλείσεις»
 μόνος σου αεροπορικά εισι-
 τήρια θέσεις σε τραίνα ή ξε-
 νοδοχεία στο πιο απομακρυ-
 σμένο σημείο του πλανήτη.
 Μπορείς να αγοράσεις προϊ-
 όντα κατευθείαν από τον
 παραγωγό, με ηλεκτρονική
 παραγγελία και πληρωμή
 μέσω πιστωτικής κάρτας, α-
 πό οπουδήποτε στον κόσμο
 ή από το μανάβη της γειτο-

νιάς. Και όλα αυτά από τη
 βεράντα του σπιτιού σου,
 ...αρκεί να μη βρέξει.
 Η ελευθερία του λόγου,
 στο Διαδίκτυο έχει την τι-
 μητική της. Μπορεί ο καθέ-
 νας να δημιουργήσει μια
 προσωπική σελίδα (ιστοσε-
 λίδα) με τις δικές του πλη-
 ροφορίες και ενδιαφέροντα.
 Ακόμα και το μικρό μας χω-
 ριό μπορεί να δημιουργήσει
 τη δική του σελίδα με την
 ιστορία του ή την ιστορία
 του συλλόγου. Αυτή η ιστο-
 σελίδα, μπορεί να αποθη-
 κευτεί και να αναρτηθεί
 στον Παγκόσμιο ιστό, μέσω
 κάποιου κεντρικού υπολο-
 γιστή-διακομιστή (web
 server) που μπορεί να βρι-
 σκεται χιλιάδες χιλιόμετρα
 μακριά. Και αυτό, δωρεάν
 είτε με μικρή αντικαταβολή,
 ανάλογα το μέγεθος της. Τη
 σελίδα αυτή μπορούν να τη
 δουν όλοι, αρκεί να κοινο-
 ποιηθεί η ηλεκτρονική της
 διεύθυνση.

Το Διαδίκτυο «συνεβαλ-
 λε» και συμβάλλει σε όλα τα
 σύγχρονα μεγάλα κοινωνι-
 κά φαινόμενα. Η γνωστή
 παγκοσμιοποίηση, οι τρομα-
 κτικές εξελίξεις στη γενετι-
 κή-ιατρική, τα κινητά τηλέ-
 φωνα, μήπως είναι καταστρο-
 φές όπου το Διαδίκτυο έχει
 συνεισφέρει με τον τρόπο
 του; Όλα θα μπορούσε να
 πει κανείς είναι σχετικά.

Το Διαδίκτυο θα χρησιμο-
 ποιείται, αν αυτό δεν έχει ή-
 δη γίνει, με την ίδια ευκολία
 και άνεση που χρησιμο-
 ποιούμε σήμερα το τηλέφω-
 νο. Έδη πολλά κινητά τη-
 λέφωνα προσφέρουν πρό-
 σβαση σε αυτό. Ας κοιτάξου-
 με γύρω μας και ας δούμε τη
 νέα εποχή που μας «έρχε-
 ται». Μια εποχή στην οποία
 θα πρέπει να ζήσουμε, και
 καλό είναι να την προλά-
 βουμε. Να τη γνωρίσουμε,
 να πάρουμε τα καλά από αυ-
 τήν και να εξοστρακίσουμε
 τα αρνητικά της. Όποτε σας
 δοθεί η ευκαιρία, ακόμα και
 αν δεν έχετε υπολογιστή,
 μπειτε σε ένα Internet Cafe
 και πάρτε μια γεύση για το
 τι είναι το Διαδίκτυο.

ΜΕΛΑΝΙΑ ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑ

25 ΜΑΪΟΥ 1952

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
 μουντα καλός μαθητής. Έτσι
 πήγα στο γραφείο του και
 του είπα: «Κύριε Γυμνασιάρ-
 χα, στις 25 του μηνός γίνο-
 νται τα εγκαίνια του δρόμου
 στο χωριό μου και θέλω να
 πάω. Σας ζητώ 3 ημέρες ά-
 δεια». Στο άκουσμα της λέ-
 ξης άδεια τινάχτηκε από την
 καρέκλα του, σταυροκοπήθη-
 κε και είπε: «30 χρόνια καθη-
 γητής αυτό δεν μου έτυχε
 ποτέ, μαθητής να μου ζητάει
 άδεια. Τι είσαι συ μωρέ, δη-
 μόσιος υπάλληλος και μου
 ζητάς άδεια;» Αμέσως ηρέμη-
 σε, έτσι έκανε συνήθως γέ-
 λασε και μου είπε: «Να πας
 στο καλό και να γυρίσεις ό-
 ποτε θέλεις».

Και πήγα και έζησα την υ-
 πέροχη ατμόσφαιρα των ε-
 γκαίνων και τη χαρά και ικα-
 νοποίηση των Νεοχωριτών,
 που με αισιοδοξία ατένιζαν
 πια το μέλλον.

Μια εύλογη ίσως ερώτηση:
 Γιατί γράφονται όλα αυτά;
 Γιατί είναι μέρος της ζωής
 και της ιστορίας του χωριού
 μας. Για να τα θυμόμαστε οι

παλιότεροι, αν και όσοι τα έ-
 ζησαν ποτέ δεν τα ξεχνούν,
 και για να τα μαθαίνουν οι νε-
 ότεροι, όσοι δεν τα έζησαν,
 αν και ποτέ δε θα νοιώσουν
 τη χαρά και τη λαχτάρα που
 νοιώσαμε όλοι τότε. Τέλος να
 τιμήσουμε όλους όσοι εργά-
 σθηκαν και πρόσφεραν, ιδιαί-
 τερα τους πρωτεργάτες και
 πρωταγωνιστές και ήταν πολ-
 λοί. Θα μου επιτραπεί να α-
 ναφέρω ένα μόνο, που υπήρ-
 ξε η ψυχή της προσπάθειας
 για το δρόμο, τον αείμνηστο
 Δάσκαλο Χρήστο Παπανικολάου.

Όταν σήμερα ξεκινάμε από
 κάποιο μέρος της Ελλάδας
 με το αυτοκίνητο μας και σε
 λίγες ώρες με πλήρη άνεση,
 χωρίς λάσπη ή σκόνη και
 λακκούβες φτάνουμε στο χω-
 ριό, ας θυμόμαστε οι παλιό-
 τεροι τον ποδορόδρομο από τη
 Σίμω, το Θέρμο ή τη Μακρα-
 κόμη. Ας ευγνωμονούμε ό-
 σους μόχθησαν για το έργο
 του δρόμου και ας ευχαρι-
 στούμε την προστάτιδα του
 χωριού την Παναγία μας.

Το Νέχωρι του 2002 με τις
 πολλές ανέσεις διαφέρει από

το φτωχό Νέχωρι του 1952.

Όμως τότε ήταν γεμάτο κό-
 σμο και ζωή, ενώ τώρα ένα
 χωριό με λίγο κόσμο, χωρίς
 ζωντάνια, με κλειστά σπίτια
 και κλειστό σχολείο.

Ας μη μελαγχολήσουμε ό-
 μως σήμερα, που θυμόμαστε
 την υπέροχη εκείνη ημέρα
 του 1952, ας το αφήσουμε
 για άλλη φορά.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΜΑΘΗΤΩΝ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

3. Οι μαθητές και οι μαθήτριες υ-
 ποχρεούνται καθ' εκάστην
 Κυριακήν ή επίσημον εορ-
 τήν να εκκλησιάζονται μετά
 των Καθηγητών και να πα-
 ρακολουθούν εν κατανυκτι-
 κή σιγή την θείαν λειτουργί-
 αν. 4. Απουσιάζοντας θα ε-
 λέγχονται. 5. Απαγορεύεται
 αυστηρώς εις τους μαθητάς
 να συχνάζουσιν εις τα κα-
 φενεία ή άλλα κέντρα και να
 καπνίζουν... 6. Απαγορεύε-
 ται να κυκλοφορούν πέραν
 της υπό του σχολείου Κα-
 θορισμένης ώρας. 7. Απα-
 γορεύεται να ποδηλατο-
 δρομούν εντός της πόλε-
 ως... 8. Οι μαθητές παντού
 και πάντοτε δέον να δεικνύ-
 ωσι μεγάλην ευγένειαν ψυ-
 χής, διότι θα αποτελέσουν
 τους στυλούς του πολιτι-
 σμού και τους φορείς των
 μεγάλων ιδεωδών.
 Εν Ναυπάκτω τη 11 Σε-
 πτεμβρίου 1949
 Ο Γυμνασιάρχης
 Αγγ. Δ. Βούρβαχης
 Ο Υποδ/ντής
 Γ. Κ. Σταυρόπουλος
 Οι Καθηγητές
 Ν. Γαλάνης, Σ. Βήττας, Σ.
 Βλάχος, Σ. Κοκμοτός, Γ.
 Νασσιόπουλος, Μ. Αβούρης,
 Ε. Βαγιάνος Αντ. Βλάχος, Γ.
 Παπανικολάου, Α. Ανδρεο-
 πούλου, Ν. Τσοτσόρος,
 Ν. Καλλιμάνης, Ν.Δ. Καλλι-
 μάνης, Παν. Βαλλινδρά,
 Δημ. Κορομπέλης».

Μια μέρα του Μάη κάθε χρόνο, είναι αφιερωμένη στη γιορτή της Μητέρας ή καλύτερα της Μάνας, όλης της Γης. Γι' αυτό νομίζω, ότι είναι η κατάλληλη ευκαιρία, να παρουσιάσω το παρόν αφιέρωμα, με τον τίτλο «πώς έπλυναν τα σκουτιά (ρούχα), η Μάνα μας κι η Βάβα μας», στο χωριό μας, τα παλιά χρόνια.

Είναι γνωστό ότι τα παλιότερα χρόνια πριν από το 1950, δεν υπήρχαν πλυντήρια και απορρυπαντικά, για το πλύσιμο των σκουτιών (ρούχων), των φαιελιών, όπως γίνεται σήμερα.

Για να μην αστοχήσουμε πώς γίνεται η μπουγάδα των σκουτιών, τα καιρώ εκείνα, θα προσπαθήσω να την περιγράψω, όπως την έκαναν οι Μανάδες μας (όσοι είμαστε κάποιας ηλικίας) και πώς μας την έλεγαν οι Βάβες μας (δηλ. οι γιαγίες - οι μανιές - οι μανάδες των μανδωλών μας).

Τα απορρυπαντικά και τα άλλα απαραίτητα, που χρησιμοποιούσαν τότε, ήταν τα εξής:

1. Η **αλυσίδα**, η οποία έβγαινε από την καθαρισμένη από τα κάρβουνα στάχτη της φωτιάς με τα καυσόξυλα. Τη στάχτη από τα πουρναρόξυλα δεν την χρησιμοποιούσαν στα απορρυπαντικά, γιατί τα κοκκινίζει λίγο.

2. Το **πράσινο σαπούνι**, το οποίο έβγαλε από τη μούργα των λαδιών.

3. Το **λουλάκι** (καρραμέλλες γαλάζιου χρώματος), για το λουλάκισμα των απορρυπαντικών.

4. Οι **ξύλινες σκαφίδες** (ή σκάφες), για το πλύσιμο και το ξέβγαλμα των ρούχων. Απαραίτητο εξάρτημα της σκαφίδας ήταν μια ξύλινη με αυλακωτές παράλληλες ραβδώσεις **πλύστρα**, η οποία ετοποθετείτο μέσα στο μέρος της σκαφίδας προς το οποίο η νοικοκυρά καθόταν, για να πλύνει και να τρίψει τα ρούχα πάνω σ' αυτή (δηλ. την πλύστρα).

Μερικές νοικοκυρές που είχαν κοφίνια (είδος μεγάλου καλαθιού), χρησιμοποιούσαν και τα **μπουγαδοκοφίνια** λεγόμενα, με τα **σταχτόπανα**.

5. Το **καζάνι** (το γνωστό χαλκοατάνιο κι από άλλες χρήσεις), το οποίο ετοποθετείτο πάνω στην πυροστιά, για να βράζει - να χοχλάζει το νερό, με τη φωτιά από καυσόξυλα.

Πώς έπλυναν τα σκουτιά (ρούχα) η Μάνα μας κι η Βάβα μας

(Αφιερώνεται στη γιορτή της Μάνας)

6. Το **τσουκάλι**, ή μιά μεγάλη κουπά, ή ένα κασαρόλι με χειρολαβή, για να παίρνουν το χοχλασμένο νερό από το καζάνι, για να το ρίχνουν στα ρούχα που θα έπλυναν.

7. Το **νερό**. Αυτό έπρεπε να κουβαληθεί με ντενεκές, ή με βαρέλες από τις βρύσες της Κοινοτικής (Σχολείου - Δάσκαλου, Κολαστώνη, πλατεία χωριού, Κουβελά, Πλάκα, Φούρλας), ή από τις πιο κοντινές πηγές (πηγάκια κατά το Νεχωρίτη (πηγή), Κατσαούνη, Παναίος (μόνο το χειμώνα είχε νερό), Συκιές. Σημειώνεται ότι από κάποια εποχή και μετά η Αστυνομία Αράχωβας, απαγόρευε το πλύσιμο και το ξέβγαλμα των ρούχων στις Κοινοτικές Βρύσες. Τώρα κάθε σπίτι στο χωριό έχει το νερό του μέσα και υπάρχει και το πλυντήριο.

Στο Παλιονέχωρο και στα Καλοθέικα το πρόβλημα του νερού ήταν δυσκολότερο, διότι το κουβάλαγαν από πηγές, ή από κανένα άμπλα.

Πρώτα πρώτα έβαζαν τη σκαφίδα πάνω σε κάποιο πεζούλι της αυλής, ή πάνω σε δυο ξυλόκασσες (που κουβαλούσαν σταφυλίες), ή σε κανένα καλοκομμένο κούτσουρο (καρμό χοντρού δέντρου).

Εάν έβρεχε η σκαφίδα ετοποθετείτο κάτω από το μπαλκόνι, ή την Κρεββάτα του σπιτιού, ή στο κατώι. Κάποια νοικοκυριά είχαν ειδικούς χώρους για πλύσιμο τα λεγόμενα πλυσταριά, μαζί με τις εκτός σπιτιού κουζίνες τους, ή αχυρώνες.

Το πλύσιμο ξεκινάγε από τα λερωμένα απορρυπαντικά. Τα μάζευαν, τα σαπουνίζαν και τα έτριβαν στη σκαφίδα και πάνω στην αυλακωτή πλύστρα, με τα χέρια (χωρίς γάντια). Αν η νοικοκυρά είχε κανένα παιδί (κορίτσι ή αγόρι), ή καμιά γεροντίσα τις έριχνε βρασμένο νερό απ' το καζάνι για το σαπουνισμό. Υπήρχε αλληλοβοήθεια και στο πλύσιμο των ρούχων στις χωριανές. Όταν τελείωναν το σαπουνισμό αυτό, μάζευαν τα σαπουνόνερα σε κάποιο δο-

χείο για να πλύνουν τα μάλλινα (φανέλλες, πουλόβερ, τσουράπια κ.λπ.).

Εάν η νοικοκυρά είχε κοφίνι για τη μπουγάδα, έπαιρνε τα απορρυπαντικά από τη σκαφίδα και τάβαζε όπως ήταν σαπουνισμένα στο κοφίνι, τα σκέπαζε με τα σταχτόπανα, έριχνε καθαρή στάχτη από πάνω και χοχλασμένο νερό και έφτιαχνε την αλυσίδα. Κάτω από το κοφίνι έβαζαν τη σκαφίδα και έπιαναν το υπόλοιπο της αλυσίδας που πέρναγε από το κοφίνι, για να πλύνουν τα σκούρα. Σημειώνεται ότι η αλυσίδα χρησιμοποιείταν και για λούσιμο των ανθρώπων. Όσες νοικοκυρές δεν είχαν κοφίνι, άφηναν τα ρούχα στη σκαφίδα, αφού άδειάζαν τα σαπουνόνερα σε κάποιο ντενεκέ, όπως προαναφέρθηκε, άπλωναν πάνω το σταχτόπανο και έφτιαχναν την αλυσίδα με στάχτη και χοχλαστό νερό, όπως και στο κοφίνι.

Μερικές νοικοκυρές τα σαπουνισμένα απορρυπαντικά τα έβαζαν σε ξυλόκασσες και έριχναν την αλυσίδα από πάνω στο σταχτόπανο. Μετά την παραπάνω διαδικασία (σαπουνισμα, τρίψιμο, αλυσίδα) ξέβγαζαν τα απορρυπαντικά, καθαρίζαν τη σκαφίδα, τα έβαζαν πάλι μέσα στη σκαφίδα με καθαρό κρύο νερό για να γίνει το λουλάκισμα. Εκεί μέσα έριχναν μια καρραμέλλα λουλάκι, τυλιγμένη σε τουλούπτι και βούταγαν τα απορρυπαντικά στο αυλακωμένο νερό, για να γίνουν ασπρότερα. Στο ξέβγαλμα των ρούχων χρησιμοποιούσαν μπτόλκο (πολύ) κρύο νερό.

Μετά το ξέβγαλμα τα ρούχα τα άπλωναν σε σχοινιά, ή σύρματα γύρω γύρω στην άκρη της αυλής, ή του φράχτη, ή στα μπαλκόνια, ή στην κρεββάτα, για να στεγνώσουν. Μετά το στεγνώμα η νοικοκυρά κύτταζε τα ρούχα μήπως τους λείπει κανένα κομμάτι, ή μήπως ήθελε κανένας μπταλωμένο και ακολουθούσε το σιδερώμα με το σίδερο της εποχής εκείνης με κάρβουνα από φλούδες έλατου ή γκριζόξυλα. Τέτοια σιδερά της εποχής εκείνης υπάρχουν στο Λαογραφικό Μουσείο του Σχολείου.

- Τα **τσόλια**, δηλ. τα κλινωσκεπασμάτα, όπως βελόντζες, τέρλες, χιράμια, κουρελοστρωσίδια πατωμάτων κ.λπ. τα έπλυναν συνήθως μία φορά το χρόνο σε κανένα βρο (γούρνα με πολύ νερό) του ρέματος Καλαμίτη ή Κλεινοβίτη με τα δασικά πλατάνια, ή στα Λημ' οτά, ή σε Νεροτριβή των Μύλων της εποχής εκείνης όπως του Φτερούγα, του Καλαθοδόδωρου, του Πατερεκοβασιλή και του Ζαρκαδογώργου. Τα τσόλια τα χτύπαγαν με τον κόπανο, ο οποίος ήταν από μονοκόμματο πλατανόξυλο.

Τα τσόλια ή τα φορτώνονταν οι νοικοκυρές στην πλάτη με τις τριχιές ή τα φόρτωναν σε κανένα ζώο (γαϊδούρι, μπάρφι), για να τα κουβαλήσουν. Παρά την κόπωση αυτή οι γυναίκες τραγουδούσαν κατά το πλύσιμο αυτό. Τα τσόλια συνήθως τα άπλωναν για στεγνώμα οι πάνω μαχαλιώτες στα Πουρναρόκια και οι κάτω μαχαλιώτες στη Σκαλοάλα.

Από τα παραπάνω περιγρα-

φόμενα φαίνεται τι τράβαναν οι παλιές νυναικές του χωριού και των γειτονικών χωριών Αράχωβας Αιδημητρή κ.λπ. καθώς νομίζω και πόσο κουραστική και πολύπλοκη διαδικασία ήταν το πλύσιμο των ρούχων από τις Βάβες και τις Μανάδες του παλιού καιρού και πόσο εύκολο και απλό είναι το πλύσιμο σήμερα με το πλυντήριο και τα δεκάδες απορρυπαντικά.

Δεν ξέρω αν θα βαρεθείτε να διαβάσετε αυτή την αναφορά στο πλύσιμο των ρούχων κι αν θα διαπιστώσετε καμιά σοβα-

ρή παράλειψη, την οποία μπορεί όποιος θέλει να τη συμπληρώσει.

Με την ευκαιρία της παγκόσμιας ημέρας της Μάνας, αφιερώνω το παρόν σε όλες τις Μάνες της γης, αλλά ιδιαίτερα και ειδικότερα με σεβασμό και ευλάβεια στις πρωϊνές Νεχωρίτισσες Βάβες και Μάνες (ζώσες και πεθαμένες), που έζησαν σε δύσκολες εποχές, ζαλικοφορτωμένες με τραγικές και ταλαιπωρίες, αγόγγυστα έπλυναν, μαγείρευαν, έσκαβαν, έσπερναν, πτόζαν, έβριζαν, λιχνίζαν, ξαγρύπνηγαν, νανούριζαν, κούναγαν τα μικρά στη σαρμανίτσα (είδος κούνιας), γένναγαν, βύζαναν και αυγάτζαν με παιδιά το χωριό μας, χωρίς να έχουν τότε δικαίωμα ψήφου και να καθόνταν στα μαγαζιά της πλατείας.

N. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΑΡΧΕΙΑ ΝΕΧΩΡΙΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 2)

γιναν τότε είναι τα εξής:

31) 1 Τόμος Γενικού Ελέγχου από το έτος 1908 - 1923.

Κατά το πρώτο Σχολικό έτος 1908 - 1909 στο Γενικό Έλεγχο και αντίστοιχα στο Μαθητολόγιο, είναι εγγεγραμμένοι οι παρακάτω μαθητές και μαθήτριες. Γράφεται το ονοματεπώνυμο μόνον και η ηλικία κάθε μαθητού, δεν γράφεται στο Γενικό Έλεγχο η τάξη, ήτοι:

1) Μάρκος Ιωάννης του Αντωνίου ετών 13

2) Λάζος Ιωάννης του Γεωργίου ετών 12

3) Μαύρος Απόστολος του Ευθυμίου 12

4) Σκαλτοάς Νικόλαος του Γεωργίου 13

5) Κολατσώνης Σπύρος του Αθανασίου 12

6) Καλατσώνης Βασίλειος του Χρήστου 10

7) Πέτσας Σπύρος του Γεωργίου 10

8) Μέρμηγκας Χρήστος του Παντελή 10

9) Πανάγος Ευθύμιος του Δημητρίου 11

10) Ντούζος Κων/νος του Γρηγορίου 11

11) Φλέγκας Αντώνιος του Κων/νου 11

12) Γεωργαντά Αγγαία 12

13) Καραγιώργος Κων/νος του Αθανασίου 9

14) Πατερέκας Ιωάννης του Νικολάου 9

15) Μπαζιώνης Γεώργιος του Νικολάου 9

16) Παπαλέξη Ελένη 9

17) Πατερέκας Κων/νος του Θεοδώρου 9

18) Παναγιώτου Αικατερίνη του Νικολάου 9

19) Σβούκας Γεώργιος του Στεφάνου 10

20) Παπουτσής Νικόλαος του Δημητρίου 9

21) Ζαρκαδάς Δημήτριος του Σπυριδωνός 9

22) Πανάγος Αντώνιος του Γεωργίου 10

23) Μέριμος Κων/νος του Δημητρίου 10

24) Μαρούδας Κων/νος του Αθανασίου 9

25) Συρσίρης Φώτιος του Βασίλειου 9

26) Καλαθάς Νικόλαος του Αθανασίου 7

27) Φλώρος Αντώνιος του Γεωργίου 7

28) Λεβαδίτης Κων/νος του Νικολάου 8

29) Λεβαδίτης Αθανάσιος του Νικολάου 7

30) Καραγιώργος Κων/νος του Νικολάου 7

31) Φλώρου Αικατερίνη του

Γεωργίου 7

32) Πατερέκας Κων/νος του Χρήστου 7

33) Κολατσώνη Αικατερίνη του Χρήστου 7

34) Λάζου Αικατερίνη του Αθανασίου 7

35) Μασγάλας Κων/νος του Αθανασίου 7

36) Μέρμηγκα Παναγιώτα του Παντελή 7

37) Μάλλιος Ευαγγέλω του Χρήστου 7

38) Παπαλέξης Βασίλειος του Αλέκου 7

39) Φλέγκα Αγγαία του Κων/νου 7

40) Μπουλάς Ιωάννης του Αθανασίου 7

41) Συρσίρης Χρήστος του Κων/νου 7

42) Φούρλας Βασίλειος του Δημητρίου 7

43) Κουβελάς Κων/νος του Νικολάου 7

44) Μέρμηγκας Βασίλειος του Παντελή 7

Το Σχολικό τούτο έτος 1908 - 1909

Κλείνεται στις 10 Μαΐου 1909 με Δημοδιδασκαλό τον Περικλή Παπαναστασίου.

32) 1 τόμος Γενικού Ελέγχου 1923 - 1952

33) 1 τόμος Γενικού Ελέγχου 1859 - 1965

Υπολείπονται να βιβλιοθετηθούν και ο Γενικός Έλεγχος 1961 - 1997.

34) 1 τόμος - Μαθητολόγιο 1908 - 1935

35) 1 τόμος - Μαθητολόγιο 1935 - 1960

36) Βιβλίο Πιστοποιητικών Σπουδών του Δημοτικού Σχολείου από το έτος 1935 - 1997.

Και έτσι με αυτό το Αρχείο της Κοινοτικής, και του Δημοτικού Σχολείου, πλουτίζεται η Βιβλιοθήκη του Συλλόγου μας με αξιόλογα ιστορικά αρχεία του χωριού μας. Διότι, ήδη τα Μητρώα Αρρένων και Θηλέων του χωριού μας, έχουν μεταφερθεί στο Δήμο Πλατάνου, και αφού εγγραφούν τα στοιχεία στα κομμοίτηρ, στη συνέχεια θα μεταφερθούν στη Νομαρχία, στα αρχεία του κράτους.

Το ίδιο θα συμβεί και με τα αρχεία του Δημοτικού Σχολείου. Θα μεταφερθούν στις Διευθύνσεις της Νομαρχίας και στα Αρχεία του κράτους. Στο αρχείο του Συλλόγου, που θα παραμείνουν θα αποτελούν ιστορικά αρχεία του χωριού μας και κάποιοι Νεχωρίτες σε κάποια στιγμή, μπορεί να αντλήσει υλικό, που θα μελετηθεί από τους νεότερους.

Σ. ΜΑΝΤΗΣ

Η MANNA

«Μάνα, μ' αυτή τη λέξη αρχίζει η ζωή.
Μάνα, μ' αυτή αφιέρουμε να γίνει η ψυχή».

Μάνα, η γλυκύτερη μορφή στη ζωή μας.

Η καρδιά της μητέρας γεμάτη από αγάπη, πόνο και απορώση. Έχουν ειπωθεί και έχουν γραφτεί πάρα πολλά. Τι να γράψω; Η δική μας αδύνατη πέννα.

Ας αφήσουμε λοιπόν την ποίηση να μιλήσει με ένα ποίημα ξένου ποιητή, μεταγλωττισμένο από το Ζαχαρία Παπαντωνίου, στο δικό του ρομμελίστικο γλωσσικό ιδίωμα, τόσο που να νομίζει κανείς, αν δεν ξέρει τον ποιητή Ρισπέν, ότι είναι ελληνικό ποίημα. Απολαύστε το:

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ
Ένας λεβέντης μια φορά
-και τράϊ λα-λό και τράϊ λα-λά
ένας λεβέντης μια φορά
ναγάπαγε μια άπιστη κυρά.

Του λέει: Για σύρε αύριο ταχιά
-και τράϊ λα-λό και τράϊ λα-λά
της μάνας φέρε μ' την καρδιά
για ναν τη ρίξω στα σκυλιά!

Τρέχει στη μάνα... και τη σφάει!
-και τράϊ λα-λό και τράϊ λα-λά
τρέχει στη μάνα και τη σφάει,
της βγάζει την καρδιά... και πάει!

Τρέχοντας πέφτει και χτυπάει
-και τράϊ λα-λό και τράϊ λα-λά
τρέχοντας πέφτει και χτυπάει...
Μαζί του κι η καρδιά κυλάει.

Και καθώς κυλάει, ωχ αλιά!
-και τράϊ λα-λό και τράϊ λα-λά
βγάζει η καρδιά ψιλή λαλιά:

Και του 'λεε κλαίγοντας η καρδιά
-και τράϊ λα-λό και τράϊ λα-λά
και του 'λεε κλαίγοντας η καρδιά

Γιέ μου, μη χτύπησες βαριά;
ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ:
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΟΥΡΛΑ

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΣΤΗΝ Ο.Σ.Υ.Ν.

Την 20.4.2002 έγιναν οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ. της Ο.Σ.Υ.Ν. Ως εκπρόσωπος του Συλλόγου μας στην παραπάνω Ομοσπονδία ορίστηκε ο κ. Χών. Μάντης, ο οποίος και εκλέχθηκε στο Δ.Σ.

Το νέο Διοικ. Συμβούλιο συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Α' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Μούρτης Γεράσιμος, Πρόεδρος
Δημαράδης - Τσαρούχη Δήμητρα, Α' Αντιπρόεδρος
Ζάππας Γεώργιος, Β' Αντιπρόεδρος
Σερβέτης Κων/νος, Γεν. Γραμματέας
Δενδραμής Γεώργιος, Β' Γεν. Γραμματέας
Μάντης Κων/νος, Ταμίας

Κουβαράς Ευθύμιος, Β' Ταμίας
Ζωγανός Σωτήριος, Οργανωτικός Γραμματέας
Τσώτας Ιωάννης, Εφορός εκδόσεων
Πολυχρονόπουλος Φωτεινή, Εφορός Δημοσίων Σχέσεων

Κοντογιάννης Βασίλειος, Σύμβουλος υπεύθυνος γραφείου

Β' ΕΠΙΘΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Χαραλαμπίδης Χαραλάμπος, Πρόεδρος
Κούκουνας Δημήτριος, Αντιπρόεδρος
Ζιαμπάρα Μαρία, Γραμματέας
Ζωναράς Νικήτας, Σύμβουλος Γραμματέας
Τριψιδάκης Νικόλαος, Σύμβουλος

ΝΕΚΡΑ ΕΛΑΤΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 3)

ΑΡ. ΠΡΩΤ.: 1194

ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε.
ΕΘΝΙΚΟ ΎΔΡΥΜΑ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΩΝ
ΔΑΣΙΚΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ &
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΣ:

Δασαρχείο Ναυπάκτου
Θέρμου 58, Ναύπακτος Τ.Κ. 30300

ΤΟΜΕΑΣ : Προστασίας Δασικού Περιβάλλοντος
Πληροφορίες: Π. Τσούπας - Τηλ.: 77 90 865 E-mail: tsop@fria.gr
ΚΟΙΝ: όπως ο πίνακας κοινοποιήσεων

Θέμα: «Νεκρώσεις δένδρων ελάτης»

Σχετ.: α) Αριθ. 2486/4-9-2001 έγγραφο του Δασαρχείου Ναυπάκτου β) Αριθ. 2478/3-8-2001 έγγραφο του Δήμου Αποδοτίας γ) Αριθ. 102742/2407/10-9-2001 έγγραφο του Υπουργείου Γεωργίας

Σε απάντηση των ανωτέρω σχετικών εγγράφων, σας πληροφορούμε ότι ερευνητές του Ινστιτούτου μας επισκέφθηκαν αρκετές περιοχές της Κεντρικής Ελλάδας, για την εξέταση νεκρώσεων δένδρων σε δάση ελάτης. Το φαινόμενο αυτό είναι αρκετά κοινό σε περιοχές της Νότιας και Κεντρικής Ελλάδας, όπου παρατηρήθηκαν πρόσφατα εκτεταμένες νεκρώσεις ελάτης. Παρόμοια φαινόμενα είχαν παρατηρηθεί και στο παρελθόν σε αρκετά ελατοδάση της χώρας μας. Το 1988-1989, το φαινόμενο είχε λάβει επιδημικές διαστάσεις σε όλα σχεδόν τα ελατοδάση της Ελλάδας, από την Πελοπόννησο μέχρι τα βόρεια σύνορα, με χιλιάδες νεκρά δένδρα.

Οι παρατηρήσεις αρκετών ερευνητών στην Ελλάδα καθώς και σε περιοχές της Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής συνεινέρισαν στην άποψη ότι το φαινόμενο σχετίζεται άμεσα με περιόδους μειωμένων βροχοπτώσεων. Εκτεταμένες νεκρώσεις ελατοδένδρων παρατηρούνται συνήθως, όταν το ετήσιο ύψος βροχής είναι μειωμένο κατά το έτος, που εμφανίζονται τα νεκρά δένδρα ή το προηγούμενο έτος. Επισημαίνουμε εδώ ότι το 2000 και το 2001 επικράτησε ξηρασία σε πάρα πολλές περιοχές της Ελλάδας.

Χαρακτηριστικό των νεκρώσεων ελάτης είναι η προσβολή των δένδρων από φθοιοφάγα έντομα. Η μάζα προσβάλλουν δένδρα, τα οποία έχουν καταπονηθεί από άλλους παράγοντες. Ο βασικός παράγων, που προδιαθέτει τα δένδρα σε προσβολές από έντομα είναι η έλλειψη υγρασίας το πρόβλημα, ωστόσο, είναι αρκετά σύνθετο και εμπλέκονται και άλλοι βιολογικοί και βιοσφαιρικοί παράγοντες που συντελούν στην καταπόνηση των δένδρων.

Σε ορισμένα από τα νεκρά δένδρα έχουν παρατηρηθεί προσβολές από τους μύκητες *Heterobasidion annosum* και *Armillaria* spp. Ωστόσο, στα περισσότερα δένδρα δεν παρατηρούνται προσβολές. Άλλωστε, είναι γνωστό ότι οι μύκητες αυτοί δε δημιουργούν επιδημικές καταστάσεις και είναι κοινοί στα δασικά οικοσυστήματα της Ελλάδας στη χώρα μας, όμως, έχουν τη δυνατότητα να νεκρώσουν δένδρα ακόμα και σε βαθιά εδάφη που υπάρχει επάρκεια νερού.

Σε περιόδους εκτεταμένων νεκρώσεων δένδρων ελάτης παρατηρείται μία έκρηξη του πληθυσμού των φθοιοφάγων εντόμων. Για τον περιορισμό της αύξησης του πληθυσμού των εντόμων είναι απαραίτητη η υλοτομία και αποφύλαξη των κορμητομειχίων. Τα φθοιοφάγα και ξυλοφάγα έντομα, που προσβάλλουν τα δένδρα πριν ή και μετά τη νεκρώσή τους μεταφέρουν ξυλοσπαστικούς μύκητες. Ο συνδυασμός αυτός καταστρέφει το ξύλο των νεκρών δένδρων εάν δεν υλοτομηθούν σύντομα και δεν αποφύλαξουν. Κατά συνέπεια, τα νεκρά δένδρα θα πρέπει να υλοτομηθούν αμέσως μετά τη νεκρώση τους.

Ο Διευθυντής

Δρ. Α. Μπόσκος - Τακτικός Ερευνητής

ΠΙΝΑΚΑΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΕΩΝ:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Γενική Γραμματεία Δασών & Φυσ. Περιβάλλοντος

Γενική Δ/νση Ανάπτυξης & Προστασίας Δασών & Φυσ. Περιβάλλοντος

Δ/νση Προστασίας Δασών & Φυσ. Περιβάλλοντος

Ιπποκράτους 3-5, Τ. Κ. 101 64

Δήμος Αποδοτίας, Άνω Χώρα, Αττ./Αίνας, Τ.Κ. 30023

Ιστορίες παιδιές

Το πάθημα της Κώσταινας...

Χαρά και γάμος στο χωριό. Παντρεύεται μια λυγρή κι έπαιρνε το λεβέντη. Κι αντιλαλούσανε τα νυφικά τραγούδια πέρα ως πέρα.

Κίνησε και το συμπεθερικό να πάρουνε τη νύφη. Αράδα τα αλογομούλαρα με μαντινιές καραμελωτές στρωμένα τα σμάρια, που φέρνανε τους συμπεθερούς καθάλα στ' αλόγα τους. Κι ακολουθούσανε πεζές οι συμπεθερές με τις χρωματιστές ποδιές, τις άσπρες βαμπακέλες.

Σαν πήραν τον κατήφορο, έλαμψ' ο τόπος απ' τις πολύχρωμες τις μαντινιές και τα χρωματιστά φορέματα. Κι έμοιαζε το συμπεθερικό με δράκο μυριοχρυσό, που ελίσστανε στο πλάι και σέρνεται ναυαχικά κατά το ρέμα. Κι αντιλαλούσε ο Κάκκαβος και το Μεγάλο Ρέμα απ' το τραγούδι και τις μπαταριές των χαροκόπων:

"Κίνησε τ' αρχοντόπουλο, να πάει να στεφανώσει, με τετρακόσια φλάμπουρα, κι χίλους συμπεθερούς. Κι ο βασιλιάς συμπεθερός κι ο γιος του φλαμπουριάρης!..."

Και το τραγούδι εναλάσσονταν σκοπούσε και λόγια κράτησε αμείωτο ως της σπηλιάς την ανηφόρα.

Στη φάνα ξεπέζεψαν όλοι οι καβαλάρηδες και πήραν πεζή τον.....Κωλογλήπη. Δε σήκωνε τραγούδι εδώ και ξεγνοιασιά. Εδώ ο δρόμος απαιτούσε όλο το νου κι ολάκερη την προσοχή των συμπεθερών.

Αν λάχανε και γλιστρούσε κανένας από δω, θ' ακούγανε το βρόντο του στο Κρεμαστό Νερό, εκατοντάδες μέτρα κάτω στου βράχου τα ποδάρια!

Σα διάβηκαν την κατοκισιά, καβαλάρησαν και πάλι τα μουλάρια κι άρχισαν το τραγούδι:

- Μεραντζούλα (μεραντζούλα) φουντωμένη που 'ναι τ' άνθια σου; Πού 'ναι τ' άνθια που 'χεις πρώτα; Πού 'ναι η γιομορφιά; - Φύσηξε Βοριάς κι Μένγας και τα κρέμισε....." - Να τοι, οι συμπεθερούς, έραξαν στον Αϊ-Γιώργη, ακούστηκε στο χωριό από αυτούς που 'ταν καρόσι στο 'κόνισμα του καβαλάρη αγίου.

Και πράγματι οι συμπεθερούς διάβηκαν το 'κόνισμα και πήραν στις Κόκκαλιάρες τον κατήφορο. Σ' ένα λο μπάιναν στο χωριό.

Αναστατώθηκε όλο το χωριό. Έκλεισαν βιαστικά οι νοικοκυρές τα στήθη και βγήκανε στο δρόμο να κάμουν χάδι το συμπεθερικό, να σπύρουν με ρούζι το γαμπρό.

Άλλοι τραβήξαν για της νύφης το κονάκι. Εκεί η αναστάτωση ήταν ακόμη πιο μεγάλη.

Έτρεχε ο πατέρας της την τούφα για να πάρει ν' αλλάξει κρασί με το συμπεθερό. Η μάνα έδινε τις τελευταίες συμβουλές στην κόρη της:

- Τήρα, να σταματήσεις τον μονό αριθμό το μέτρημα των συμπεθερών. Τέσσερα τα ματιά σ', μην παρ' νι τίποτα από πανί σ' κι μας κάμουν μάγια. Τα μάτια σ' χαμπηλά κι να είσαι σουβραρή. Μη χαρδακίζεις να είσαι πρμαντόνα.....

Μην αστοχείς να φλ'εις το χέρο τ' γαμπρού, άμα θα σ' δώκει το φλουρί.

Κι οι συμπεθερές δεν είχαν τελειωμό!.....

Αφού ορμήνεψε καλά την κόρη της, πήρε το πιάτο με το λουκούμι, το βαμπάκι και το ρούζι, πήρε και το ποτηρίο κρασί και βγήκε στο κεφαλόσκαλο να καρτερέσει το γαμπρό.

Οι τσούπες πιάσαν το χορό, για να τις καμαρώσουν οι συμπεθερούς.

"Ασπρή παράσπρη βαμπακιά είχα στη γειτονιά μου. Τη σκάλιζα, την ποτίζα, την έλεγα δικιά μου. Χρυσός αίτος γκιζέρισε κι ήρθε και μου την πήρε!..."

Κι ασχύνιανε η γειτονιά, μα μόρφυνε η ρούνα....." Και μίσησαν στο χωριό οι συμπεθερούς και βάλαν πλώρη για το σπιτικό της νύφης.

Τα γκαλτερίμα πέταγαν φωτιές απ' τα φρεσκοπεταλωμένα αλογομούλαρα. Βούζιζαν τα σοκάκια απ' τα τραγούδια και τις μπαταριές και μύριζε η ατμόσφαιρα

μπαρούτι.

Όσοι ήτανε στην νύφη, αναζήτησαν επίκαιρα σημεία, για να ιδούνε την ... τελετή της υποδοχής του γαμπρού. Ανέβηκαν σε σκάλες, πιάσανε τα μπαλκόνια, σκαρφώλυσαν στις μάντρες. Ως και στον καβαλάρη του σπιτιού ανέβηκαν καμπούσι, και που κυμάτιζε ο φλάμπουρος.

Να την, κι η κυρα-Κώσταινα-Θεός σ'χωρέστηνε- έφτασε αργονορημένη.

Ψάχνει για να 'βρει θέση να σταθεί, να βλέπει όσο το δυνατό καλύτερα. Δε βρήκε καμία πουθενά. Ήταν πιασμένες όλες! Μα να, εκεί μπροστά της η μαντζαβναίικη η σ'καμιά.

"Εδώ καλά θα είναι, σκέφτηκε.... Ευτυχώς που δεν την έπιασε κανένας!..."

Μια και δυο σκαρφώλυσαν τον Ζαχαρία της Γραφής απάνω στοκλαρί.

"Ίδω δε μ' αμποδαί κανένας", είπε από μέσα της με ικανοποίηση.

Έφθασαν κι οι συμπεθερούς κάτω απ' τη σ'καμιά.

"Άς πα να ιδούν τα μάτια μου, πώς τα περνάει η γιαγάπη μου!..."

αντιλαλούσε το τραγούδι κι οι μπαταριές δονούσαν τον αγέρα.

Τραβάνε και ο Γιάννος, που ήτανε συμπεθερός, με τον καριοφίλη του, μπράμι.....απάνω στη σ'καμιά.

Πήραν τη γριά ο καπνός και τ' αναμμένα μπατσαούρια - ευτυχώς το γέμισμα δεν είχε σκάγια- τη ζάλισαν, έχασαν την ισορροπία της και παρ' την καψαλισμένη κάτω σαν τσονίδι!

Το τί έγινε δεν περιγράφεται!...

Πολλοί συμπόνεσαν στο πάθημα της γριάς κι έτρεξαν να της συμπαρασταθούν και να τη συμμαζέψουν. Άλλοι της βγήκαν από χάκι!

- Τι χάλευε γριγιά γυναίκα! άπαν' στ' σ'καμιά;

Δεν τ' χώρισε χαμπλότιρα; Όχι άλλο!...

π.μ.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ε,!,...ΡΕ...

ε...ρε!... και πως τους πλήξαμε

εμείς που αδικήσαμε κάποιους με τις βοήθειες, γιατί χαζά φερθήκαμε,

αφού δίκαια αγνοήσαμε τις δίθεν τους αλήθειες.

ε...ρε!... πώς τους εκπλήξαμε, γιατί απλά νομίσουμε πως είναι άνθρωποι μας,

κι όπως λεν την πατήσαμε μιας και τους αποδείξαμε ότι 'ναι σφοδρά εχθροί μας.

ε...ρε!... αποδειχθήκαμε, κακοί, ...σαν δεν χαρίσαμε τα πάντα εν λευκώ,

κι έτσι όλοι βρεθήκαμε να έχουμε ότι είχαμε μια τρύπα στο νερό.

...για όλους λυπηρό. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΜΑΝΤΗΣ

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Μικρό μου όμορφο χωριό με τα πολλά τα κάλλη, που είσαι πάνω στο ζυγό, στην κορυφή τη άσχη.

Πέρα τ' αμπελία στα ριζά και στο βοριά το δάσος. Βουνολαγιά σε χτίσανε, για να κοιτάς στο βάθος.

Μικρό μου όμορφο χωριό, πολλά χρωστά σε σένα. Με τα στενά σου έζησε τώρα πονώ στα ξένα.

Κ. ΑΛΙΑΖΗΣ

ΠΑΡΟΙΜΙΑΚΟ

Αν έχεις τύχη διάβανε και ριζικό ...μπάλα. Τρώγε ψωμί χωριάτικο, πίνε γιδίσιο γάλα.

Πίνε νερό την άνοιξη, πολύ το καλοκαίρι κι όλα η τύχη σίγουρα πλούσια θα τα φέρει.

Κοιμήσου περισσότερο φθινόπωρο, χειμώνα. Με ...σε όλοχρονόταμο θα πιάσεις τον αιώνα.

Κ. ΑΛΙΑΖΗΣ

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» εύχεται σε όλους Καλό Καλοκαίρι